

Pembe Candaner: Müzik susmasın...

Farkındamısınız bilmem ama son günlerde aldığımız üzücü haberler gittikçe arttı...

Farkındamısınız bilmem ama son günlerde aldığımız üzücü haberler gittikçe arttı. Birbiri ardına gelen vahşi ölüm haberleri, şehit haberleri... Daha birinin acısı bitmeden bir diğeri başlıyor. Dün ne olmuştu, neden olmuştu, bugün pek

hatırlanmıyor. Acı günümüzde 24 saat sürüyor ve ne yazık ki, ateş sadece düştüğü yeri yakıyor. Duyarsız ve umarsız olma yolunda hızla ilerliyoruz. Bu durumda ne yapmalı? Yaşama nasıl devam etmeli?

Karamsarlık ve aldırmazlık kişiyi yok edeceği gibi, kendisiyle birlikte sevdiklerini de dibe çeker. Bu durumda yapılacak en iyi şey, kendi iç müziğimizi güçlendirmek. Kendimiz için sevdiğimiz için bunu yapmak zorundayız. Nedir iç müziği? Bizi hayata bağlayan o muhteşem müzik. O içimizde hep çalan, bazek kısık, bazen yüksek sesle. Ama hep çalan, bize yaşadığımızı hatırlatan.

Bir okurumun yolladığı hikayeye devam...

"Bir gün hocamız bir bilmece sormuştu bize... Bir cümlelik bilmeceydi. 'Açıklayın bunu bakalım' demişti... Hatırladığım kadarıyla şöyleydi... "Müzik sustu, adam öldü!" Her öğrenci değişik yorumlar yapmıştı şimdi hatırlayamadığım... Ancak doğru cevabı bulan olmamıştı... Doğru cevabı açıklamak hocaya düşmüştü;

"Adam ip cambazıydı, çocukluğundan beri o işi yapar başka hiç bir iş bilmezdi. Kendine çok güvenir, ip üstünde iken altına koruyucu bir ağ gerdirmeyi veya başka bir iple bağlanmayı reddederdi... Ve cambaz doğuştan kördü. İp üstünde nefes kesen numaralarını yaparken, cambaz sirkin hoparlörlerinden çalman müziği dinleyip konsantrasyonunu öyle sağlardı... Akıl almaz gösterilerini yapıp da karşı tarafa vardığı anda müzik de biterdi. Birgün anlaşılamayan bir sebepten dolayı müzik sustu. Cambazın tüm konsantrasyonu bozuldu ve metrelerce yüksekten beton zemine düşüp öldü..."

Bilmecenin açıklamasını bu şekilde yapan hocamız devam etti konuşmaya:

"Hepiniz hayat ipinin üzerinde oynayan birer cambazsınız... Sizi de hayata

bağlayan bir müziğiniz hep olacak. Bu bazen anne babanız, bazen sevdiğiniz, bazen çocuklarınız olacak, bazen idealleriniz, işiniz, sanatınız, o müzik çaldığı sürece hayatınız anlamlı bir şekilde devam edecek ve bir gün sizin de müziğiniz sustuğunda bedenen yaşıyor olsanız bile, kalben ve ruhen ölmüş olacaksınız.”

Hikaye böyle... İşte bu yüzden biz de içimizde çalan müziğin susmasına asla izin vermemeliyiz. İç müziğini kaybetmiş insanlar yaşayan ölülerdir ve her türlü kötülüğe ve vahşete açık olanlardır. Bu duruma gelmekten kendimizi ve çevremizi korumamız gerekiyor... Şimdi sesi sonuna kadar açıp, iç müziğimizi dinleme zamanıdır. Buna her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Aman müziğimiz susmasın, müzik susmasın...

(Pembe CANDANER – 31.05.09)